

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3Csp/83/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717203434
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2717203434.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanému: W. P., L.. XX.XX.XXXX, J. A. XXX, o zaplatenie 1.926,39 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca, resp. jeho právny predchodca: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 24.04.2017 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu istinu 1.926,39 eura, dlžné úroky z istiny vo výške 1.853,38 eura, zmluvný úrok vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.926,39 eura od 01.04.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.926,39 eura od 01.04.2017 do zaplatenia.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že dňa 13.07.2012 bola so žalovaným uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2.000,-€. V dôsledku omeškania žalovaného s platením bol úver dňa 18.08.2014 predčasne zosplatnený. Čo sa týka prostriedkov procesného útoku, žalobca okrem vyššie uvedených skutkových tvrdení označil v žalobe tieto dôkazy: zmluva o úvere, obchodné podmienky, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, upozornenie na vznik práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, aktuálny stav úveru, uznanie dlhu.

3. Po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod práv a povinností o ktorých sa koná. Pôvodný žalobca uzatvoril so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávok, súd uznesením č.k. 3Csp/83/2017-39 zo dňa 16.11.2017, právoplatným dňa 10.01.2018 pripustil zmenu na strane žalobcu.

4. Žalovaný sa k doručenej žalobe písomne vyjadril podaním zo dňa 18.02.2018, v ktorom potvrdil čerpanie úveru, popísal zhoršenie jeho finančnej situácie, čo bolo dôvodom nesplácania úveru. Uviedol, že predmetná zmluva o úvere je podľa jeho názoru bezúročnou a bezpoplatkovou. Záväzok požadoval splatiť v mesačných splátkach.

5. Žalobca vo svojej replike (podanie zo dňa 1.6.2018) vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti v rámci vyjadrenia nesúhlasu s uvedením konštatovaním poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018.

6. Žalovaný vo svojej duplike (podanie zo dňa 11.6.2019) uviedol, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, a to z dôvodu neplatnosti postúpenia pohľadávky banky na inú osobu ako banku v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

7. K duplike žalovaného sa písomne podaním zo dňa 2.6.2020 vyjadril žalobca, ktorý vyjadril nesúhlas s tvrdením žalovaného, poukazujúc pritom na uznesenie tunajšieho súdu o pripustení zmeny na strane žalobcu. Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 22.6.2020 (č.l. 102) uviedol, že neuznáva žalovanú sumu, táto suma je sporná (nesprávna RPMN), vzniesol námietku premlčania poukazujúc na ust. § 103 Občianskeho zákonníka, s tým, že premlčacia doba začala plynúť dňa 13.04.2014 (omeškaná splátka), nakoľko predčasné zosplatenie bolo zo dňa 18.08.2014, a to pre omeškanie s platením splátky z apríla 2014 (3-mesačné omeškanie). Vo vzťahu Uznaniu dlhu poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 8MCdo/3/2015, 2MCdo/5/2015, podľa ktorých pri uzatváraní dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, a preto je neplatnou. K námietkam žalovaného sa písomne podaním zo dňa 22.03.2021 (č.l. 113) vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že výsledok z interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN nemožno brať ako záväzný, je potrebné rátať s odchýlkami. S premlčaním nesúhlasil, s tým, že je vylúčené, aby plynutie premlčacej doby začalo skôr než vznikne veriteľovi možnosť uplatniť právo žalobou (v zmysle § 565 OZ zosplatením úveru). V písomnom (elektronickom) podaní zo dňa 26.4.2021 (č.l. 116,117) žalovaný zotrval na neplatnosti postúpenia pohľadávky, nakoľko mu nebola doručená výzva zo dňa 31.07.2014. Žalobca k uvedenému podaním zo dňa 5.5.2021 (č.l. 123) uviedol, že doručovanie bolo vykonané v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami.

8. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa na pojednávanie nedostavil zástupca žalobcu ani žalovaný. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, nakoľko ich účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril pojednávanie (§ 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“). Súd následne určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP).

9. Súd vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov, výzvami na úhradu s doručenkou, uznaním dlhu, aktuálnym stavom úveru, zmluvou o postúpení spolu s prílohou č. 1 k nej a zistil tento skutkový stav:

10. Dňa 13.07.2012 právny predchodca žalobcu, a to spoločnosť: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890 uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere pod č. 9502883812, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2.000,- eur. Predmetný úver mala žalovaná zaplatiť v 72 splátkach po 57,29 eura počnúc od 13.08.2012, so splatnosťou vždy k 13. dňu v mesiaci z účtu. RPMN v zmluve bola uvedená v hodnote 27,45 %, ročná úroková sadzba 24,50 % a priemerná hodnota RPMN 19,59 %. Termín konečnej splatnosti bol uvedený 13.07.2018. Celková výška nákladov bola uvedená v sume: 1.776,01 eura. Právne vzťahy neupravené zmluvou sa riadia Obchodnými podmienkami, Všeobecnými obchodnými podmienkami.

11. Podľa bodu 3.4 Všeobecných obchodných podmienok, pri doručovaní písomností v poštovom styku sa písomnosti považujú za doručené v tuzemsku tretí deň po ich odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie.

12. Podľa bodu 6.2. Obchodných podmienok, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške, banka je oprávnená požadovať predčasné splatenie úveru.

13. Podľa aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.03.2017 bola poskytnutá suma úveru vo výške 2.000,- €, výška pohľadávky na istine 1.926,39 €, celková výška úhrad žalovaného na úver predstavuje suma 836,76 €.

14. Obsahom písomnosti právneho predchodcu žalobcu zo dňa 31.07.2014 bolo upozornenie pre žalovaného o porušení jeho povinnosti, a to neuhradenie jeho záväzku zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2012. Súčasťou bolo upozornenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, že ku dňu 30.07.2014 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3

mesiace po lehote splatnosti vo výške 744,73 €, s tým, že v prípade neuhradenia tejto sumy v lehote 15 dní od doručenia výzvy, bude banka oprávnená využiť ust. § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným.

15. Výzvou zo dňa 18.08.2014 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že z dôvodu porušenia ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2012 sa stáva jeho pohľadávka k 18.08.2014 predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlhu bola uvedená v sume 2.478,82 €. Súčasťou bola aj výzva na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Výzva bola podľa doručenky doručená dňa 21.8.2014 splnomocnencovi žalovaného.

16. Z písomnosti - Uznanie dlhu zo dňa 29.3.2015 vypláva, že obsahom bol uznanie dlhu žalovaným voči Poštovej banke, a.s. vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2012 vo výške 2.710,09 €, a to čo dôvodu aj výšky.

17. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2017 zo dňa 13.06.2017 a prílohy č. 1 k nej vypláva, že jej predmetom malo byť postúpenie pohľadávky voči žalovanému zo zmluvy č. 9502883812 na žalobcu zo spoločnosti: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890 vo výške istiny 1.926,39 eura s príslušenstvom.

18. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom do 31.12.2014, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

19. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných

záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Súd žalobu považoval za nedôvodnú pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu nepreukázania nesplnenia podmienok ustanovených § 92 ods. 8 zákona o bankách, určujúcim podmienky pre platné postúpenia pohľadávky banky vo forme peňažnej pohľadávky. Súdna prax už v tejto otázke platného postúpenia pohľadávky banky voči tretiemu nebankovému subjektu (čo je aj daný prípad) zaujala ustálený názor, že pokiaľ žalobca ako subjekt odlišný od banky nepreukáže splnenie podmienok § 92 ods. 8 zákona o bankách, znamená to, že pohľadávka voči žalovanému nebola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/315/2016 z 25.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.08.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/151/2016 z 23.08.2016 a iné). K danej problematike (otázke platného postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 v znení zákona č. 483/2001 Z.z. od 1.1.2009) už existuje aj ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, ktorými sú rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo/1472017 zo dňa 24.04.2018 (R 60/2018) a sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, v súlade s ktorými bol aj daný spor súdom rozhodnutý.

28. Uvedené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách súvisí s otázkou aktívnej vecnej legitímácie (žalobcu v tomto spore), aj keď sa nachádza v štrnástej časti tohto zákona s názvom: ochrana klientov a bankového tajomstva. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Žalobca v tomto konaní podľa súdu nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie žalovanej pohľadávky pôvodného veriteľa (ako banky, čo nebolo sporným) voči žalovanému v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Nato, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné, aby sa jednalo o splatnú pohľadávku banky. Argumenty znejúce zo žalujúcej strany v prospech tohto, že v danom prípade sa jednalo o splatnú pohľadávku boli postavené na tom, že predmetný úver zo dňa 13.07.2012 sa stal predčasne splatným dňa 18.08.2014 v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Tu je však potrebné (pri aplikácii ust. § 53 ods. 9 OZ) taktiež skúmať, či boli dodržané zákonom požadované postupy (skutočnosti), za splnenia ktorých možno len úver predčasne v zmysle § 53 ods. 9 OZ zosplatniť. Tu súd uvádza, že podľa jeho názoru nebolo žalobcom preukázané, že by boli splnené podmienky na možné predčasné zosplatnenie predmetného úveru, čo je ťažiskom na posúdenie, či mohlo dôjsť k postúpeniu „splatnej“ pohľadávky k času postúpenia, t.j. 13.6.2017, nakoľko prirodzená (konečná) splatnosť úveru bola podľa zmluvy až 13.07.2018, t.j. až po dátume uskutočneného, tvrdeného postúpenia pohľadávky na žalobcu. To, že sa v danom prípade jedno o spotrebiteľský spor, nebolo sporným, preto sa súd k argumentácii vo vzťahu k uvedenému bližšie nebude venovať. Podľa súdu jednou z podmienok na postup v zmysle § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, t.j. na vyvolanie predčasnej splatnosti úveru je upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na možné uplatnenie práva vyplývajúceho z ust. § 565 OZ, pričom je nevyhnutné, aby sa toto upozornenie dostalo do dispozičnej sféry dlžníka (spotrebiteľa), čo v tomto spore preukázané nebolo. Žalujúca strana síce ako dôkaz predložila listinu zo dňa 31.7.2014, ktorá podľa obsahu je listinou upozorňujúcou na možný postup podľa § 565 OZ (t.j. predčasné zosplatnenie úveru), avšak nebolo už v konaní preukázané, že by sa táto listina (upozornenie) dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobca doklad preukazujúci doručenie súdu nepredložil. V danom prípade nebolo možné uplatniť ani postup stanovený bodom 3.4 VOP, t.j. považovať túto listinu za doručeníu tretí deň po jej odoslaní, nakoľko taktiež žiadny dôkaz o odoslaní tejto písomnosti súdu predložený nebol. Nakoľko teda žalovaný nebol účinným spôsobom upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, nebolo možné považovať žalobcom tvrdené zosplatnenie úveru ku dňu 18.08.2014 (žalovanému oznámené písomne listinou zo dňa 18.8.2014 s doručenkou) za právne účinné, za preukázané. Keďže pohľadávka v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení zo dňa 13.06.2017 nebola splatnou, nemohlo preto touto zmluvou o postúpení dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Podľa zmluvy o postúpení bolo predmetom postúpenia celá pohľadávka zo zmluvy o úvere.

29. Za daného stavu potom súd je toho názoru, že postúpenie žalovanej pohľadávky je z tohto dôvodu neplatným, nakoľko je v rozpore so zákonom (§§39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona o bankách), takémuto postúpeniu (odporujúcemu zákonu - § 92 ods. 8 zákona o bankách) bráni potom ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie. Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť postúpenia pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného dôvodu súd výrokom I. žalobu proti žalovanému zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Na uvedenom právnom závere nič nemení ani prípadné uznanie dlhu žalovaným zo dňa 29.3.2015. Keďže súd je toho názoru, že na strane žalobcu absentuje jeho aktívna vecná legitímácia, nebolo potrebné sa bližšie vysporiadať ani s uplatnenou námietkou premlčania vznesenou žalovaným.

30. Vo vzťahu ku skutočnosti, že súd svojim uznesením č.k 3Csp/83/2017-39 zo dňa 16.11.2017 právoplatne pripustil zmenu na strane žalobcu (načo poukazoval aj žalobca) súd uvádza, že súd v danom prípade postupoval v zmysle § 80 CSP, a teda v čase rozhodovania o zmene žalobcu skúmal existenciu „len“ formálnych podmienok (že nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva na iného, ďalej že sa táto právna skutočnosť týka práva alebo povinnosti doterajšej strany sporu, že táto skutočnosť nastala po začatí konania, a napokon, že nadobúdateľ práva súhlasí so vstupom do konania, ak má nastúpiť na miesto doterajšieho žalobcu). Posúdenie toho, či k prevodu alebo prechodu práva skutočne došlo, t.j. otázka aktívnej vecnej legitímácie, je vyhradené až rozhodnutiu vo veci samej (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. februára 2008, sp. zn. 3 Cdo 251/2006).

31. Súd uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

32. Súd taktiež uvádza, že procesným postupom v tomto konaní neznemožnil žiadnej zo sporových strán uskutočňovať jej procesné práva; nemohlo teda podľa súdu dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces strán sporu. Súd vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami sporu.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný je tou stranou sporu, ktorá mala plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP), keďže žaloba žalobcu bola zamietnutá. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.